

Góð ráð frá undangongukvinnu í politikki:

Tit skulu standa við tykkara orð

- halda fast um tykkara stöðu, men skulu samstundis duga at boyggja tykkum, um onnur leggja betri uppskot fram, sigur Malla Samuelsen, sum var fyrsta kvinna í Føroyum, sum varð vald í býráði og eitt skifti tók sæti á tingi

Um heilsan er til tað, so verður Malla Samuelsen ein teirra, ið leitar niðan á kvinnuráðstevnuna í Hoydølum í dag.

Hóast Malla Samuelsen er 83 ára gomul og illa gongd, so bilar ikki hjá henni at fylgja við í tí, sum hendir í samfelagnum.

Einki nýtt fyri meg

Hon er væl kunnað um gongdina seinastu tíðina, og heldur tað vera syrgiligt at afturgongdin í samfelagnum aftur fer at seta dám á gerandisdagin hjá fólki.

- Hetta er ikki nýtt fyri

mær, men eg haldi at fólk eru verri fyri í dag, tí tey skylda so nógvan pening, sigur Malla Samuelsen.

- Tá eg í síni tíð varð vald í Tórshavnar Býráði í 1954, vóru tíðirnar ikki góðar. Fólk høvdu so ringar umstøður, at ung fólk í dag neyvan kunnu ímynda sær tað.

- Hóast fólk vóru so fá-tæk, at tey neyvan áttu mat í munni, so lótu tey ikki við seg koma. Tí vóru tað ofta grannar og kunningar, sum søgdu okkum í býráðnum frá, tá fólk høvdu hjálp fyri neyðina.

Malla Samuelsen var formaður í Sosíalu nevnd og Skúlanevndini, og var tað hesi mál, sum hon fekk ávirkan á í býráðsarbeidinum frá 1954 - 1960.

Havnar Kvinnufelag stílaði upp til býráðvalið, og Malla Samuelsen var uppstillað á Kvinnulistanum, saman við øðrum kvinnum í Havnar Kvinnufelag.

Hesin listin var tveipolitiskur. Orsøkin til at kvinnurnar stílaðu upp var tann, at tær hildu tíðin var komin, at eisini konufólk fingi størri ávirkan á samfelagið og vóru við, har av-

gerðirnar vóru tiknar.

Undangongukvinna

Ursluð bleiv, at Malla Samuelsen varð vald, sum einasta umboð fyri kvinnulistan.

Hon gjørdist undangongukvinna innan føroyskan kommunalpolitikk í sínari tíð.

Tað kann sostatt sigast, at tað, sum Havnar Kvinnufelag í 50-árunum legði lunnar undir, nú 40 ár seinna, hevur givið ávøkstur, og kvinnurnar hava staðfest seg í politiska arbeiðinum.

Tíðirnar vóru øðrvísi og møguleikarnar at gera nakað munagott, var í mesta lagi at bøta um mest átrokandi neyðina. Tá var eingin peningur avsettur til sosialar veitingar av nokkum slag.

- Eg haldi at vit høvdu eina evarsliga lítla upphædd til fátækrahjálp, sum vit kallaðu tað.

Var brúk fyri meira, noyddust vit sum best at hjálpa, og vit høvdu brúk fyri øllum snildum, fyri at fáa endarnar at rokka saman. Býráðslimir fingi heldur ikki eitt oyrað fyri arbeiðið, undantikið býráðsformaðurin.

- Eg fekk ikki eitt oyrað, øll árin eg sat í býráðnum, hóast arbeiðshyrðan var stór.

Orð: Dagny Mynd: Kalmar

Malla Samuelsen: - Tíðirnar vóru øðrvísi og møguleikar at gera nakað munagott, var í mesta lagi at bøta um mest átrokandi neyðina. Tá var eingin peningur avsettur til sosialar veitingar av nokkum slag

Malla Samuelsen: - Eg haldi tað vera óført, at kvinnurnar nú koma sær fram í føroyskum politikki, og mítt ynski skal vera, at tær fáa eydnun við sær, og góð hjálparfólk at stuðla seg til

Nógv fluttu til Havnar

Fyrst í fimtiárunum fluttu eisini nógv fólk til Havnar, tí tað ikki var livandi á bygð.

Tað skapti stórar trupuleikar hjá okkum, sum einki høvdu at bjóða heldur í Havn. Fólk áttu mangan ikki til matna, ella til ljós og hita.

- Vit plagdu at keypa tað allar neyðugasta hjá Katrinu, men tað var bert til at regulera neyðina við, sum Malla tekur til.

- Eg minist serliga ein morgun, tá tað var friðarligt, og eg helt at eg skuldi fáa strúkitoyðið frá hondini.

- Tá kemur Palli Henriksen, býráðsformaður skundisliga innar og sigur

við meg:

- Tú mást fara beinanvegin. Ein kona hevur fingið verkir, har eru nógv børn. Eingin hiti er inni og heldur einki vatn. Tey eiga einki kol.

- Eg visti um eini hús, har tey høvdu fingið lagt sentralhita innlagt. Har fekk eg ein ovn, og so skundaði eg mær niðan til barnakonuna.

- Tá eg kom innar, var bert eitt rúm, har tveir petroleumsóvnar vóru inni. Har var slavið og myrkt, og klæðini, tað vóru bert nakrar spjörri, hingu undir loftinum.

Einki vatn var sum kunnugt inni, og eg fekk tí fatur í einari gamlari servantu frá góðum fólki, og vit sendu

